

Oktaw Pietruski

Oktaw Pietruski (5 II 1820 Bruksela – 22 II 1894 Lwów), Honorowy Obywatel Rzeszowa od 23 II 1886, prawnik, działacz polityczny.

Był synem Józefa Tomasza, kapitana wojsk polskich epoki napoleońskiej. Gimnazjum ukończył w Stanisławowie, a studia w Teresianum w Wiedniu.

Służbę państwową rozpoczął w Sądzie Szlacheckim we Lwowie, następnie został radcą Sądu Obwodowego w Samborze. W czasie Wiosny Ludów w 1848 należał do Gwardii Narodowej we Lwowie, za co został ukarany pozbawieniem awansu służbowego do 1857.

W pierwszych latach autonomii galicyjskiej był radcą w Krajowym Sądzie Wyższym we Lwowie. W 1861 został posłem na Sejm Krajowy, a w 8 lat później nie przyjął mandatu do Rady Państwa.

W l. 1862–90 członek Wydziału Krajowego. Na tym stanowisku odegrał doniosłą rolę w staraniach o poszerzenie autonomii Galicji, szczególnie przy wprowadzaniu języka polskiego do administracji, sądownictwa i szkolnictwa. Jako przedstawiciel Rady Szkolnej Krajowej był projektodawcą wielu ustaw dotyczących szkolnictwa w Galicji. Opracowane przez niego memoriały stanowiły punkt wyjścia dla polonizacji życia publicznego w Galicji, m.in. wprowadzenia wykładów i egzaminów w języku polskim na uniwersytetach w Krakowie i Lwowie.

Pietruski pełnił wiele innych znaczących funkcji publicznych. Był z-cą marszałka krajowego, członkiem Trybunału Stanu, przewodniczącym Rady Nadzorczej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, należał do twórców Banku Krajowego we Lwowie.

Jerzy Gacek
Encyklopedia Rzeszowa